

ทำไม“การศึกษาต้องมาก่อน”

“การศึกษา ต้อง มาก่อน”

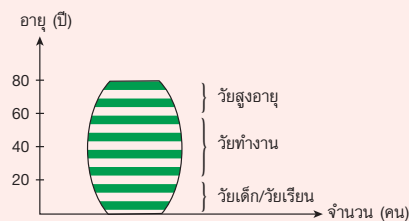

พีระ พนาสุภน
ppp@MACeducation.com

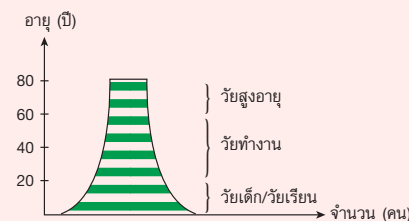
การศึกษาเป็นระเบียบวาระแห่งชาติ (National Agenda) ของประเทศที่พัฒนาแล้วทุกประเทศ, เพราะการพัฒนาประเทศ จะต้องพัฒนาคน, และในการพัฒนาคน ต้องอาศัยเรื่องการศึกษา. กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า “คนพัฒนาประเทศและการศึกษามาพัฒนาคน” หรือ “คนสร้างชาติ การศึกษาล้างคน”.

การพัฒนาคน เป็นการพัฒนาทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของประเทศคือทรัพยากรมนุษย์. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development/HRD) จะต้องมีการวางแผน (Planning). การวางแผนเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะต้องคำนึงถึงเรื่องประชากรศาสตร์ (Demography) และเรื่องการศึกษา (Education).

ประชากรศาสตร์จะทำให้เราทราบข้อมูลของจำนวนประชากรของประเทศในแต่ละวัย ได้แก่ วัยเรียน, วัยทำงาน และวัยสูงอายุ.

ประเทศที่ครอบครัวยังมีรายได้ดี

ประเทศที่ครอบครัวยังมีปัญหาเรื่องรายได้ดี

ถ้าประเทศใดมีจำนวนประชากรในวัยทำงานมาก แสดงว่าโดยทั่วไปแล้ว

“การศึกษาจะสร้างโอกาสให้คนเปลี่ยนสถานะทางสังคม (status) รวมทั้งสามารถสร้างความมั่งคั่ง (Wealth) และอำนาจ (Power) ให้กับตนเองและประเทศชาติได้”

ครอบครัวแต่ละครอบครัวจะประกอบด้วยจำนวนสมาชิกที่อยู่ในวัยหารายได้มากกว่าจำนวนสมาชิกในวัยเด็กซึ่งเป็นวัยเรียนและวัยสูงอายุซึ่งไม่ได้ทำงานเพื่อหารายได้แล้ว.

ถ้าประเทศใดมีจำนวนประชากรในวัยเรียนมาก ประเทศนั้นก็จะต้องจัดงบประมาณจำนวนมากให้กับการศึกษา. การวางแผนงบประมาณการศึกษาระยะ 5-10 ปีข้างหน้าก็สามารถทำได้จากข้อมูลจำนวนประชากรในวัยเรียนปัจจุบัน. การคุมกำเนิด (Birth Control) ก็อาจจะเป็นมาตรการที่จำเป็นในประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนาที่งบประมาณของประเทศมีจำกัด.

ในทางสังคมและในทางการเมืองหน้าที่สำคัญของรัฐประการหนึ่งคือการจัดความยากจนและการให้การศึกษาแก่ประชาชน. ความยากจนและความไม่รู้เปรียบเสมือนปีศาจร้ายที่คู่กัน (Poverty and ignorance is the twin evils). คนที่

ยากจนก็มักจะขาดความรู้ จึงยากจนต่อไปและกลายเป็นวงจรอุบาทว์.

การให้การศึกษาแก่ประชาชนจึงเป็นวิธีที่จะทำให้คนที่ยากจนเปลี่ยนเป็นคนที่มีความรู้ และสามารถเปลี่ยนเส้นทางสังคม (Status) รวมทั้งสามารถจะสร้างความมั่งคั่ง (Wealth) และอำนาจ (Power) ให้กับตนเองและประเทศชาติได้.

โตเรมีหรือสามมหาปราชญ์ชาวกรีกซึ่งได้แก่ ซอคคราติส (Socrates), เพลโท (Plato) และแอริสโตเติล (Aristotle) ได้แสดงความเห็นไว้ว่า ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยคือการปกครองที่ให้อำนาจแก่ประชาชนซึ่งส่วนใหญ่มีความรู้และความรับผิดชอบน้อย. อย่างไรก็ตาม แอริสโตเติลก็ได้เสนอทางแก้ปัญหาไว้ด้วยว่า รัฐบาลที่ดีจึงต้องให้การศึกษาแก่ประชาชนให้สอดคล้องกับรูปแบบการปกครองของประเทศ.

ด้วยเหตุนี้ “การศึกษาจึงต้องมาก่อน”.